

PLANINSKO DRUŠTVO ZABUKOVICA
» LJUBITELJI ČETRTOV »
te vabi

ZAVOD ZA KULTURO, SPORT
IN TURIZEM ŽALEC
ZKST

na izlet DIVJE JEZERO in HLEVIŠE 818 mnv
v četrtek, 19.04.2018

Divje jezero

koča na Hlevišah

Pred nami je aprilski izlet, prvi »pomladanski« v letošnjem letu. To je 86. izlet »ljubiteljev četrto« na Idrijsko območje k Divjemu jezeru in nato proti Hleviški planini h koči na Hlevišah 818 mnv. Koča na Hlevišah je na SPP, kjer tudi dobite žig. Naše potepanje po Idrijskem območju bomo začeli z ogledom Divjega jezera. Po ogledu pa se bomo razdelili v tri skupine in odšli: prva skupina od Divjega jezera na Hleviško planoto mimo Prižnice do planinske kočice na Hlevišah 818 mnv, za kar bomo potrebovali 2,5 ure . Sestopili bomo v Idrijo za kar pa bomo potrebovali 1,30 ure. Druga skupina se bo odpravila od Divjega jezera preko Rake do Idrije, za kar bo potrebovala 1 uro. Tretja skupina pa se bo z avtobusom vrnila v Idrijo, kjer bo možnost ogleda muzeja čipk in rudarstva.

Divje jezero

V bistvu je to kraški izvir, ujet v skalnem amfiteatru kot jezerce. Ogled začnemo na parkirišču takoj za mostičem čez bojda najkrajšo slovensko reko **Jezernico**, ki teče iz Divjega jezera in se že po 55 m izliva v **Idrijco**. Na parkirišču so pojasnjevalne table, na katerih so povzeti bistveni podatki o geologiji in hidrologiji jezera, ki je že od leta 1967 zavarovano kot naravni spomenik, od leta 1993 pa je del *krajinskega parka Zgornja Idrijca*. Po kratkem vzponu se pot prevesi proti jezerski kotanji, od treh strani obdani s strmimi stenami. Pod nami je vodno očesce - Divje jezero, prav nasproti pa zagledamo v steni šolski primer preloma. Morda nam ta podoba

pomaga razumeti nastanek jezera, ko si laže predstavljamo velike sile ob premikih plasti v tem delu geološko zelo nemirne Idrijske prelomne cone. Ob prelomu je nastala jama, iz katere vre voda, ki se zbira na godoviški planoti. Kadar je veliko vode, izvira s takim pritiskom, da se na sredi jezera pojavi stožec, krožna pot ob jezeru pa je poplavljen. Dno jezera se torej nadaljuje v potopljen jamski rov, ki se poševno spušča v skalnato drobovje. Do leta 1995 so raziskali jamo do globine 124 m, kar je **slovenski rekord v jamskem potapljanju**. Toda to še ni konec jame in nadaljevanje je še vedno zavito v skrivnost. Med botaničnimi posebnostmi Divjega jezera je vsekakor treba omeniti *kranjski jeglič* (*Primula carniolica*), saj je to rastlina, ki raste samo v Sloveniji. Rdeče vijoličaste cvetove na vitkih steblih lahko konec aprila in v začetku maja brez težav opazujemo na stenah okoli jezera. Divje jezero sodi v sklop številnih drugih zanimivosti, ki jih ponuja **Idrija** z okolico. Tisočletno izkoriščanje **živega srebra** je dalo temu področju tudi svojevrsten kulturni in zgodovinski pečat. Danes lahko še vedno po številnih ohranjenih podrobnostih zaslutimo nekdanjo moč in pomen Idrije, zlasti za slovensko naravoslovje, saj so tu delovali ali Idrijo obiskovali nekateri najvidnejši naravoslovci 18. stoletja. Mestni muzej iz Idrije je marsikatero znamenitost otel pozabi in propadu, tako si lahko ogledamo znamenite zapore ali klavže, vodno kolo Kamšt in podoživimo sloviti idrijski rudnik v za obisk opremljenem *Antonijevem rovu*. Ob Divjem jezeru smo še vedno dovolj oddaljeni od turističnega vrveža in trušča, da lahko podoživljamo mir in skrivnostnost. Rahlo temačno okolje skalnega kotla s smaragdno očescem brez dna bo morda zaigralo na skrite strune naše duše. Mene skoraj redno preveva občudovanje do jamskih potapljačev. Pa ne toliko zaradi njihovega nespornega poguma potopiti se v temno, mrzlo in mokro negotovost, ko veš, da se lahko vrneš le po isti poti, ko moraš preračunati, da ti ostane dovolj zraka za postopno prilagajanje zunanjemu pritisku in da ne smeš narediti nobene napake. Občudujem jih predvsem zaradi prepričanja, jasne želje, da odrinejo na globoko, v neznano. Ko bi premogel takšno silno prepričanje v veri, da bi se z vsemi sposobnostmi pognal na globoko, z mirnostjo, ki jo prinaša gotovost upanja, s prepričanostjo v cilj. Potem

bi bil podoben tistemu, ki je našel zaklad na njivi in je prodal vse, da bi njivo kupil. Tako pa vsaj z eno nogo radi ostajamo (za vsak primer!) na navidezno varnem površju. Očitno nas veselo oznanilo ni prepričalo, da bi se potopili v neskončne globine veselja! (Peter Skoberne)

Koča na Hlevišah

S parkirišča ob Divjem jezeru nadaljujemo po cesti, mi pa po njej hodimo le nekaj 10 m, nato pa nas oznake za pot ob Rakah usmerijo desno na brv, preko katerega se sprehodimo na drugo stran Idrijce. Na drugi strani Idrijce dosežemo sprehajalno pot, mi pa ji sledimo v levo (desno Idrija). Pot nadaljujemo po zložni poti, ki se nadaljuje ob kanalu skozi katerega teče voda. Kanal je bil zgrajen za potrebe rudniške črpalke. Pri jezu, katerega dosežemo po nekaj minutah se kanal konča, mi pa nadaljujemo po široki poti, ki se nadaljuje ob reki Idrijci. V nadaljevanju prečkamo precej strma pobočja, a ker je pot dovolj široka nam v kopnem ne povzroča težav. Nekoliko naprej prispemo na označeno razpotje, kjer se v desno odcepi pot proti vrhu Struga, mi pa še naprej nadaljujemo v isti smeri. Le malo naprej se nam z leve priključi še druga pot od ceste, ob kateri smo nižje parkirali (omenjena pot je del ICPP in naprej vodi proti Zadlogu, mi pa tudi tu nadaljujemo naravnost ter prečni poti sledimo do bližnje klopce, ob kateri so smerne table. Tu nadaljujemo desno ter se pričnemo najprej zmerno, nato pa strmo vzpenjati skozi gozd. Višje se pot položi in zavije v levo, kjer se nadaljuje po škrapljastem svetu obdanim z redkim grmičevjem (predel imenovan Modrasovše). Nadaljujemo prečni vzpon proti levi in pot nas pripelje do lepe razgledne točke na Prižnici (tako napis na skali, prava Prižnica naj bi bila nekoliko višje ter malo odmaknjena s planinske poti), s katere se nam odpre lep razgled po krajinskem parku Zgornja Idrija in globoko spodaj reki Idrijci.

Nadaljujemo mimo klopce ter pot nadaljujemo po poti, ki se postopoma prične prečno spuščati. Po kratkem zložnem spustu, pa dosežemo kolovoz, kjer nas markacije usmerijo ostro v desno. Vzpon nadaljujemo po kolovozu, ki se v nadaljevanju zmerno vzpenja skozi gozd, višje pa se približa skalnemu robu, ki pa je s poti nekoliko odmaknjen (če imamo voljo se lahko sprehodimo do roba "Prižnica", s katerega se nam odpre lep in prepaden razgled). Višje markirana pot po desni strani obide bližnje senožeti, nato pa se vzpne do kmetije Zagrebenc.

Od kmetije nadaljujemo rahlo desno ter se čez travnik povzpemo na 763 m visok Zagrebenc (na zemljevidih tudi Čekovnik).

Z Zagrebenca, s katerega se nam odpre lep pogled proti Golakom, se najprej spustimo na travnato sedelce, nato pa se vzpemo na še en manj izrazit vrh. Tu najprej prečimo kratek pas gozda, nato pa se ob pogledu na Hleviško planino pričnemo spuščati proti bližnji asfaltni cesti, katero pa le prečimo. Kratek čas nadaljujemo po makadamski cesti, ki vodi k bližnji stanovanjski hiši, mi pa že kmalu nadaljujemo rahlo levo na razmeroma strmo pot, ki se višje položi in nas pripelje na

označeno razpotje. Nadaljujemo naravnost v smeri proti Hlevišam ter le malo višje prečkamo še eno makadamsko cesto. Pot naprej se nekaj časa prečno vzpenja skozi gozd, nato pa nas pripelje na travnata pobočja, preko katerih se v nekaj minutah vzpnemo do Koče na Hleviški planini. (po Hribi.net)

Domov se vračamo v poznih popoldanskih urah.

Veselimo se druženja in prijateljevanja z vami.

ČAS HOJE: od 1 do 4,5 ure

OPREMA: primerna obutev, oblačila primerna vremenu, pohodne palice, gamaše, osvežujoč napitek

HRANA: iz nahrbtnika in topli obrok v znanem gostišču ob poti

DATUM PRIJAVE: do torika 17.04.2018 oziroma do zasedbe avtobusa

ODHODI: Celje nasproti parkirišča (Lidl) na AP Nova vas (3) 07.00, AP Žalec 07.10, Migojnice 07.15 in Zabukovica 07.20 uri

INFORMACIJE IN PRIJAVE: Franci NARAKS 041 / 763-288

email: franci.naraks@gmail.com

**ŽELIMO VAM SREČEN IN VAREN
PLANINSKI KORAK**